

chemicznych i badań przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalającym metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) lub z innego rodzaju pobierania próbek, analiz chemicznych i badań uznanych na szczeblu międzynarodowym.

- 2) Zasadę ostrożności należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy po przeprowadzeniu oceny ryzyka możliwie kompletnej przy uwzględnieniu szczególnych okoliczności danego przypadku posiadacz odpadów mogących zostać zaklasyfikowane albo pod kodami odpowiadającymi odpadom niebezpiecznym, albo pod kodami odpowiadającymi odpadom innym niż niebezpieczne nie ma praktycznie możliwości stwierdzenia obecności substancji niebezpiecznych lub dokonania oceny właściwości niebezpiecznych danych odpadów, odpady te należy zaklasyfikować jako niebezpieczne.

(¹) Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 marca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-498/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/31/WE — Artykuł 14 lit. b) i c) — Składowanie odpadów — Istniejące składowiska odpadów — Naruszenie)

(2019/C 187/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, F. Thiran i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, i G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w odniesieniu do składowisk odpadów położonych w miejscowościach: Avigliano (Serre Le Brece), Ferrandina (Venita), Genzano di Lucania (Matinella), Latronico (Torre), Lauria (Carpineto), Maratea (Montescuro), Moliterno (Tempa La Guarella), Potenza (dwa składowiska, Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Albero in Piano), Roccanova (Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Farisi), Campotosto (Reperduso), Capistrello (Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C.), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT Igea), Torviscosa (spółka Caffaro), Atella (Cafaro), Corleto Perticara (Tempa Masone), Marsico Nuovo (Galaino), Matera (La Martella), Pescopagano (Domacchia), Rionero in Vulture (Ventaruolo), Salandra (Piano del Governo), San Mauro Forte (Priati), Senise (Palomabara), Tito (Aia dei Monaci), Tito (Valle del Forno), Capestrano (Tirassegno), Castellalto (Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Termine), Corfinio (Cannuce), Corfinio (Case querceto), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta), S. Omero (Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore), Trivigano (dawniej Cava Zof) i Torviscosa (de La Valletta), wszystkich koniecznych środków w celu zamknięcia bez zbędnej zwłoki, zgodnie z art. 7 lit. g) i art. 13 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, tych spośród składowisk odpadów, które nie uzyskały zezwolenia na dalsze prowadzenie działalności na podstawie art. 8 tej dyrektywy, lub wszystkich koniecznych środków niezbędnych

w celu zapewnienia zgodności z ową dyrektywą tych z wymienionych składowisk, które uzyskały zezwolenie na dalszą działalność, bez uszczerbku dla przesłanek określonych w pkt 1 załącznika I do tej samej dyrektywy, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. b) i c) dyrektywy 1999/31.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 338 z 9.10.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Polska) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Sprawa C-545/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rynek wewnętrzny usług pocztowych — Dyrektywy 97/67/WE i 2008/6/WE — Artykuł 7 ust. 1 — Pojęcie „wylącznych lub szczególnych praw w zakresie ustanawiania i świadczenia usług pocztowych” — Artykuł 8 — Prawo państw członkowskich do organizowania usługi przesyłek poleconych stosowanej w procedurach sądowych — Termin do złożenia pisma procesowego w sądzie — Wykładnia prawa krajowego zgodna z prawem Unii — Granice — Skutek bezpośredni, na który powołuje się podmiot będący emanacją państwa członkowskiego w ramach sporu przeciwko jednostce)

(2019/C 187/21)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mariusz Pawlak

Strona przeciwna: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego, który uznaje za równoznaczne z wniesieniem pisma procesowego do danego sądu jedynie złożenie takiego pisma w placówce pocztowej jednego operatora wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej, i to bez obiektywnego uzasadnienia opartego na względach porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.